

**Moje ovce slyší můj hlas; já je znám
a ony jdou za mnou.**

**Moje ovce slyší můj hlas; já je znám
a ony jdou za mnou.**

4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ CYKLU C

Evangelium (Jan 10,27-30)

Ježíš řekl: „Moje ovce slyší můj hlas; já je znám a ony jdou za mnou. Já jim dávám věčný život. Nezahynou navěky a nikdo mi je nevyrvou z rukou. Můj otec, který mi je dal, je větší než všichni a z Otcových rukou je nemůže vyrvat nikdo. Já a Otec jedno jsme.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš řekl: Moje ovce slyší můj hlas; já je znám a ony jdou za mnou. Už ve Starém zákoně Bůh svěřoval pastýřům svůj lid: Mojžíšovi, Jozuovi, soudcům. Pozdější prorocké texty mluví proti nevěrným pastýřům (Jer 23,1-4: „Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy,“ je výrok Hospodinův. Proto Hospodin, Bůh Izraele, praví proti těm pastýřům, pastýřům svého lidu, toto: „Mé ovce rozptylujete, rozháníte je a nedohlížíte na ně. Hle, já vás za vaše zlé skutky ztrestám, je výrok Hospodinův. Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se. Ustanovím nad nimi pastýře a ti je budou pást, nebudou se již bát ani děsit a žádná nebude pohřešována, je výrok Hospodinův.“). Různé texty o pastýřích pak splynuly v Ez 34. Je jasné, že evangelista čerpá i ze starozákonní tradice, avšak jeho poselství je velmi originální: máme tu jen jednoho jediného pastýře (nemluví se o žádných dalších) a tento pastýř daruje život za své ovce.

Já jim dávám věčný život. Nezahynou navěky a nikdo mi je nevyrvou z rukou. Můj otec, který mi je dal, je větší než všichni a z Otcových rukou je nemůže vyrvat nikdo. Ruka je v Bibli metaforou pro označení ochranné Boží moci (Dt 33,3; Iz 43,13; Iz 49,2). Tato ruka bude chránit učedníky při pronásledování podobně jako samotného Ježíše, který je v té chvíli obklopen nepřáteli. Jinými slovy: pevnou skálou, na které stojí církev, není v první řadě Petr ani samotný Kristus, ale Otec zároveň se Synem.

Tento úryvek tvrdí totéž o Otci a o Synu: nikdo nemůže vyrvat ovci z rukou Otce ani Syna. Toto tvrzení nám pomáhá pochopit následující verš („Já a Otec jsme jedno“): mezi Otcem a Synem je jednota v činnosti a moci. A právě tento verš přivedl církev ve čtvrtém století k vyjádření nauky o jediné Boží přirozenosti Otce i Syna (tato přirozenost je vlastně principem činnosti).

„Ovci nemůže nikdo vyrvat z Otcových ani Synových rukou“: v tom se odráží i jistota a sebedůvěra janovské obce, která je si vědoma, že je tak úzce spojena s Ježíšem, že nikdo z nepřátelského okolí (během Diokleciánova

pronásledování v roce 95) nemůže vzít její „spásu“, její dědictví. Apoštol Pavel vyjadřuje stejnou myšlenku poetičtějším způsobem: „Ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu“ (Řím 8,38-39).

Větou „Otec je větší nade všechny“ je Ježíšovým slovům dodána ještě větší autorita. I na jiných místech se vyjadřuje, že Otec má prvenství (ne ve smyslu, že je „větším Bohem“ než Syn, ale ve smyslu, že od něj pochází iniciativa, poslání Syna). Ježíš se víckrát odvolal na Otce, aby ujistil „Židy“, že jedná podle vůle Otce, tj. v jeho autoritě (Jan 6,37-40; 5,19-30).

Já a Otec jedno jsme. Po zdůrazněném ujištění své vlastní starostlivosti o ovce Ježíš vyjadřuje svoji jednotu s Otcem; jako by řekl: „Nejen já sám a sám ze sebe mám tuto starost o ovce, ale spolu s Otcem. O ovce se starám právě já, ale zároveň nejen já, ale spolu s Otcem.“

Jako Otec a Syn jsou jedno, tak i věřící jsou uváděni v jednotu: „nechť jsou jedno jako my“ (Jan 17,11). Jednota Otce a Syna je „vzorem a modelem“ jednoty, ke které mají dospět i věřící.

SHRNUTÍ

Evangelista do tohoto úryvku zařazuje třetí část výkladu „pastýřské obrazné řeči“, tentokrát soustředěného na „ovce“: ty jsou charakterizovány stále se prohlubujícím vzájemným bytostným vztahem s Ježíšem-Pastýřem (ony „slyší“ Ježíšův hlas – on je „zná“; ony „jdou“ za ním – on jim dává „věčný život“). Ti, kdo takto „naslouchají“ a „následují“, tvoří společenství nacházející v Ježíšových (a tím i v Otcových!) rukou absolutní jistotu a bezpečí, které lze ztratit jen vlastním rozhodnutím. Otec skrze Ježíše již daroval vše.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Viděli jste někdy pastýře s ovce? Dřív ovce nežily jen v nějakých uzavřených ohradách, ale venku a pastýř je každého dne vyváděl na dobrou pastvu... Ovce to věděly a rády za ním chodily. Pastýř jim dával všechno, co potřebovaly: trávu, vodu a chránil je před bouří a před vlky. Ježíš říká, že je takový pastýř: pečuje o nás, chrání nás před zlým a pak dokonce dodává něco nečekaného – že nám dává věčný život a má nás ve svých rukách, z kterých nás nemůže nikdo vytrhnout. Nikdo není silnější než Bůh – nemusíme tedy mít nikdy strach, že to zlé jednou ve světě nebo v našem životě zvítězí...

Starší:

Je normální cítit se někdy slabý nebo slabá. Někdy si myslíme, že život sami nemůžeme úplně zvládnout, a to je pravda. Na život musí být nejméně dva. A Ježíš nám říká, že dva už jsme určitě, protože on je ten, který nám ukazuje cestu, ale také po ní jde s námi! A jak dnes čteme, když je potřeba, dokonce je ochoten nás vzít do náruče a nést! A jeho náruč je tak jistá, že se v ní nemusíme bát už NIKOHO. Jde totiž o to, jaký bude náš základní postoj k životu, ke světu, k sobě (nevadí, když NĚKDY z něčeho máme obavu) – jestli to bude strach, anebo důvěra, jestli v sobě budeme mít hlavně PLUS, anebo MÍNUS. Ježíš nám říká: Se mnou můžeš žít v radostné důvěře!

Zkusme si

Mladší / Starší

I když ovce v dnešním čtení myslí Ježíš nás, své učedníky, vyzkoušíme si několik aktivit, kde budou hrát zvířata hlavní roli.

- Můžeme si zahrát oblíbenou hru „Poznej zvíře“. Vylosovaný hráč musí hlasem nebo pantomimou předvést nějaké zvíře a ostatní mají uhodnout, co má na mysli. Samozřejmě můžeme pro rozcvičení začít právě třeba ovci, ale skuteční mistři zvládnou třeba i chobotnici nebo muflona!
- A co ovečka z papírových deček nebo ubrousků? Návod najdete na <http://vytvarne-namety.cz/index.php/98-svatky-a-tradice/velikonoce/512-ovecka-z-papirove-decky>. Obrázek můžete domalovat ilustrací k dnešnímu evangeliu nebo jinému biblickému příběhu, kde se ovce vyskytují. Kolik jich dokážete v evangeliích nebo i v celé Bibli najít?

4. neděle velikonoční cyklu C
Jan 10,27-30

4. neděle velikonoční cyklu C
Jan 10,27-30

4. neděle velikonoční cyklu C
Jan 10,27-30

4. neděle velikonoční cyklu C
Jan 10,27-30

4. neděle velikonoční cyklu C
Jan 10,27-30

4. neděle velikonoční cyklu C
Jan 10,27-30

4. neděle velikonoční cyklu C
Jan 10,27-30

4. neděle velikonoční cyklu C
Jan 10,27-30

